

især var af betydning for os at få indført. Det gælder efterlevelsespensionen, endda nu med tilbagevirkende kraft; det gælder tilførslen af yderligere midler til sundhedsvæsenet, og det gælder uddannelsesområdet. Dansk Folkeparti ser frem til forhandlingerne om den nye finanslov, hvor der naturligvis også fra vores side vil blive fremlagt en række initiativer.

Ingen skal være i tvivl om, og slet ikke regeringen, at Dansk Folkeparti stadig vil kræve forbedringer for de socialt dårligt stillede, for det er her, vi først og fremmest føler, at vores mission er at trække regeringen i den retning, vi synes den skal trækkes. Vi synes, vi har bevist det med denne finanslov, og det vil vi selvfølgelig bevise i endnu højere grad med den næste finanslov.

Jeg vil også nævne en fortsat indsats for at få fjernet ventelisterne til sygehusene og få sikret pensionisterne ordentlige forhold, herunder fastholde de allerede opnåede resultater. Vi må ikke slappe af nu. Ingen skal tro, at vi med de initiativer blot siger: Stop, nu sker der ikke mere, nu går det nok alt sammen. Der vil blive holdt vågent øje med tingene, og er resultaterne ikke gode nok, skal der følges op på dem, og så må vi give yderligere forstærkning. Jeg vil godt allerede nu meddele, at det er et af de punkter, Dansk Folkeparti vil prioritere meget, meget højt.

Jeg kan f.eks. også nævne, at man kunne indføre et jobfradrag for lavtlønnede samt økonomisk belønning for ældre, som bliver på arbejdsmarkedet. Det er jo nok noget af det, der fremover vil være en meget, meget omfattende og berettiget debat om i det danske samfund. »Det grå guld« er man nu begyndt at sige så pænt, det er også berettiget, og man bør naturligvis intensivere indsatsen for at få dem til at blive på arbejdsmarkedet. Det er i hvert fald nogle af de punkter, som skal til debat i den samling, vi går ind i til oktober. Såvel jobfradraget som den økonomiske gulerod for pensionsmodne lønmodtagere mener vi vil kunne lette den mangel på arbejdskraft, som regeringens økonomiske reddegørelse peger på som et problem for samfundsøkonomien.

Også for de uddannelsessøgende og i det hele taget på hele skoleområdet agter Dansk Folkeparti at komme med initiativer. Hr. Jann Sjørnsen har været lidt inde på det tidligere, og vi synes bestemte også, det er vigtigt, at det område bliver højt prioriteret.

Så vil jeg godt beskæftige mig lidt med de toner, der er kommet fra vore NATO-partnere. Vi hørte forleden det signal fra USA's regering, at

NATO-medlemslandene i langsigtede strategier måtte sadle om fra den situation, vi har kendt fra NATO's stiftelse i 1949, og som var situationen gennem den kolde krig, dengang truslen var af en art, der var til at tage og føle på. Der var faste og velbevogtede grænser, som skilte dem og os, vi vidste præcis, hvor fjenden stod, vi vidste præcis, hvad han kunne, og vi vidste i stor udstrækning, hvad der var fjendens hensigter. For NATO var det derfor på sin vis ligetil at tage de nødvendige forholdsregler. Alliancen havde en klar plan for, hvordan der skulle reageres, såfremt den kolde krig blev til rigtig krig, ligesom hvert land præcis var klar over, hvilke opgaver der skulle løses.

KL 16.05

To begivenheder, den ene en lykkelig, den anden en tragisk begivenhed, ændrede dramatisk NATO's og dermed også Danmarks forsvarssituation. Jeg taler naturligvis om Murens fald i 1989 og om terrorangrebet i New York i september i fjor. I dag pågår der et omfattende samarbejde mellem russiske militære ledere og NATO. Denne lykkelige udvikling var som nævnt allerede i gang, da terrorangrebet i New York fandt sted sidste år, hvilket dengang blev dokumenteret af det russiske folks utvetydige solidaritet med USA og NATO, og hvor føles det godt og rigtigt, at vi nu har Rusland med i opgøret mod denne ondskab.

Det spørgsmål, jeg vil stille regeringen i dag, er, om vi også i Danmark har de midler, der skal til for at tage kampen op. Det var derfor, vi i Dansk Folkeparti lyttede ekstra godt efter, da USA forleden anmodede sine NATO-partnere om at tage hele den sikkerhedspolitiske situation op til overvejelse. Jeg vil opfordre regeringen til, at den under ingen omstændigheder svækker vores konventionelle forsvar, men at det snarere bliver styrket, og at vi samtidig markant må forøge bevillingerne til den deciderede terrorbekæmpelse – denne helt nye form for forsvar.

Det nuværende forsvarsforlig udløber i 2004, men allerede her til efteråret begynder de indledende drøftelser mellem Folketingets partier om et nyt langtrækkende forsvarsforlig. Dansk Folkeparti har ikke tidligere været med i forsvarsforliget, men betragter det som en selvfølge, at vi denne gang indgår i forligskredsen.

De nye sikkerhedskrav til Danmark er ikke mindst skabt som følge af indvandringen af militante og fanatiske muslimer. Den muslimske forening Hizb-ut-Tahrir er et godt eksempel, altså en international organisation, der med vold